

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 653

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 octombrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 413 din 9 octombrie 2013 cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 27 și 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice	2–8
★	
Opinie separată	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
793. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 20 iunie 2013 și la Washington la 26 iunie 2013 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut (Proiect privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 decembrie 2007	11–12
801. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenție „Consolidare pasaj CF pe DN 7 km 237 + 051 la Râul Vadului”, județul Vâlcea	13–14
808. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Curții de Conturi pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.122. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009—2013/2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 247/2008	15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 413

din 9 octombrie 2013

cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 27 și 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

A. Cu adresa nr. 2/4.748 din 10 septembrie 2013, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de 82 de deputați, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra dispozițiilor art. I pct. 27 și 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.142 din 10 septembrie 2013 și constituie obiectul Dosarului nr. 551A/2013.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice.

De asemenea, s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 82 de deputați. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Tinel Gheorghe, Gheorghe Ialomițianu, Maria-Andreea Paul, Mircea Lubanovici, Costică Canacheu, Claudia Boghicevici, Camelia-Margareta Bogdănici, Sanda-Maria Ardeleanu, Constantin Dascălu, Alin-Augustin-Florin Popoviciu, Dragoș-Ionel Gunia, Lucian-Nicolae Bode, Gheorghe Udriște, Mircea-Nicu Toader, Liviu Laza-Matiuța, Dan-Cristian Popescu, Cristian-Constantin Roman, Dănuț Culețu, Vasile Gudu, Ioan Oltean, Mircea Man, Iulian Vladu, Cătălin-Florin Teodorescu, Romeo Rădulescu, Ionaș-Florin Urcan, Valeria-Diana Schelean, Florin Gheorghe, Raluca Turcan, Alexandru Nazare, Cornel-Mircea Sămărtinean, Eusebiu-Manea Pistru-Popa, Mircea Muntean, Florian-Daniel Geantă, Ioan Bălan, Florin Mihail Secară, Petru Movilă, Ștefan-Bucur Stoica, Elena-Gabriela Udrea, Vasile Iliuță, Florin Aurelian Popescu, Máté András-Levente, Márton Árpád-Francisc, Markó Attila-Gabor, Szabó Ödön, Erdei Dolóczki István, Moldovan Iosif, Molnar Zsolt, Bónis István, Kerekes Károly, Kereskényi Gábor, Fejér László-Ödön, Seres Dénes, Cseke Attila-Zoltán, Kelemen Atilla-Béla-László, Borbély László, Antal István, Cătălin-Daniel Fenechiu, Adrian-Nicolae Diaconu, Liliana Mincă, Luminița-Pachel Adam, Ștefan Burlacu, Ioana-Jenica Dumitru, Ioan Hulea, Valentin Blănariu, Niculina Mocioi, Ștefan-Petru Dalca, Dumitru Niculescu, Neagu Murgu, Maria Dragomir, Cornel-George Comșa, Eugen Chebac, Cristian-George Sefer, Ion Melinte, Miron Alexandru Smarandache, Marioara Nistor, Liliana Ciobanu, Nuțu Fonta, Mihai Deaconu, Constantin Moisii,

Gabriela-Lola Anghel, Andrei-Răzvan Condurățeanu, Tudor Ciuhodaru.

B. În motivarea obiecției de neconstituționalitate autorii acesteia solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității art. I pct. 27 și pct. 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, susținând că acestea sunt neconforme cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 64 alin. (1), aducând, în acest sens, în esență, următoarele argumente:

Dispozițiile art. I pct. 27 din legea supusă controlului de constituționalitate, contravine prevederilor constituționale ale art. 64 alin. (1), deoarece „limitează neregular dreptul subiectiv și constituțional al parlamentarilor de a formula amendamente în cazul dezbaterii acestei legi la comisiile permanente de fond sau la cele sesizate pentru aviz ori direct în plenul Camerei Deputaților.”

Astfel, consideră că „prin lege nu se pot reglementa reguli referitoare la procedura legislativă, inclusiv reguli referitoare la dreptul parlamentarilor de a depune amendamente care, potrivit art. 64 alin. (1) din Constituție, sunt numai de domeniul de reglementare al regulamentelor, în timp ce prin regulamente nu se pot reglementa dispoziții de nivelul legii.”

În susținerea acestei critici de neconstituționalitate, autorii sesizării invocă Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131/1994, potrivit căreia „Regulamentul Camerei Deputaților fiind un act inferior Constituției și legilor nu poate cuprinde reguli de fond ce sunt de domeniul acestora, dar poate cuprinde reguli de procedură pentru realizarea acestor reglementări”, cu mențiunea autorilor sesizării că „cele reținute de Curte trebuie interpretate *per a contrario*”.

În continuare, autorii obiecției de neconstituționalitate apreciază că dispozițiile art. I pct. 27 și pct. 52 din legea criticată, prin modalitatea de reglementare, „creează o anumită stare de confuzie și de impredictibilitate, ceea ce atrage încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție”.

În acest sens, arată că, potrivit art. I pct. 27 din legea criticată, amendamentele prin care se propun modificări și completări la proiectul legii bugetare se pot face doar în structura prevăzută de art. 36 din Legea nr. 500/2002, modificat prin art. I pct. 52 din legea criticată, deoarece, conform acestor dispoziții de lege, structura bugetelor este aceea pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole și alineate, autorii criticii susținând că nu se vor putea propune completări la această structură.

C. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctul lor de vedere.

1. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis cu Adresa nr. 2/4.984/23 septembrie 2013, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.445 din 24 septembrie 2013, punctul

său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Referitor la criticile formulate cu privire la dispozițiile art. I pct. 27 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, în punctul de vedere al Camerei Deputaților se apreciază că textul criticat nu încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 64 alin. (1) din Constituție, ci, dimpotrivă, „respectă principiul organizării și funcționării Parlamentului în sine și ale fiecărei Camere în parte, potrivit Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat, Regulamentului Senatului, cu modificările și completările ulterioare și Regulamentului Camerei Deputaților, republicat”.

Astfel, potrivit art. 60 din capitolul III, secțiunea 1 — *Aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat*, din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, „grupurile parlamentare, deputații și senatorii pot prezenta comisiilor amendamente scrise și motivate, în cel mult 5 zile de la primirea proiectului”.

De asemenea, prevederile art. 97 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, prevede că raportul comisiei sesizate în fond va propune adoptarea cu modificări ori respingerea proiectului de lege sau a propunerii legislative și va cuprinde amendamentele admise și amendamentele respinse, cu menționarea autorilor acestora, avizele celorlalte comisii, referiri la modul cum s-au soluționat propunerile cuprinse în avizul Consiliului Legislativ, referiri cu privire la punctul de vedere al Guvernului, dacă există implicații financiare asupra bugetului de stat sau asupra bugetului asigurărilor sociale de stat, alte avize, dacă este cazul etc. Mai mult, potrivit art. 99 alin. (1) și art. 110 alin. (1) din același regulament, deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul, sub semnătura unui membru al Guvernului, au dreptul de a prezenta amendamente la comisia sesizată în fond, în termenele stabilite, iar discutarea amendamentelor începe cu cele prin care se propune eliminarea unora dintre textele cuprinse în articolul supus dezbaterii și continuă cu cele privind modificarea sau completarea acestuia.

În ceea ce privește critica adusă de autorii sesizării referitoare la faptul că propunerile de modificări și completări la proiectul legilor bugetare se pot face doar în structura prevăzută la art. 36 din Legea nr. 500/2002, în punctul de vedere al Camerei Deputaților se arată că modificarea operată de noua lege, prin art. I pct. 52, se referă la introducerea în textul alin. (1) al art. 36 din Legea nr. 500/2002 a creditelor de angajament pentru acțiuni anuale, pe lângă cele multianuale, deja existente și în vigoare la data modificării.

Așadar, dispozițiile criticate prevăd doar modul de organizare al legii, fără a limita dreptul autorilor de amendamente de a propune modificarea și/sau completarea legii bugetului, conform procedurilor legislative stabilite prin regulament.

2. **Guvernul** apreciază că dispozițiile cuprinse în art. I pct. 27 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice (care nu au fost incluse în textul proiectului avizat de Ministerul Justiției) sunt de natură să creeze premisele unor vicii de neconstituționalitate, în raport cu art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție, deoarece prevederile privind amendamentele pe care le ia sau nu în dezbateri Parlamentul și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească amendamentele pentru a fi luate în dezbateri constituie dispoziții ale regulamentelor de organizare și funcționare ale camerelor legislativului, astfel de dispoziții neputând fi incluse în alte acte normative decât în regulamente.

Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 65/1994, „normele regulamentare trebuie să asigure procedural posibilitatea ca Parlamentul să se poată pronunța asupra problemelor pentru

finalizarea cărora se cere un vot”. Or, în cazul de față, prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice ar urma să se reglementeze în domeniul organizării și funcționării Parlamentului, ceea ce, în mod evident, excedează obiectului de reglementare al Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice. Mai mult, dacă s-ar admite soluția adoptată ar rezulta că în orice lege ar putea fi incluse condiții și criterii calitative și cantitative privind amendamentele care pot fi sau nu luate în dezbateri de către Parlament, ceea ce ar duce la existența unor numeroase reguli speciale care să reglementeze organizarea și funcționarea camerelor, cuprinse în legi, iar nu în regulamente.

Guvernul apreciază că, prin stabilirea expresă la nivelul legii fundamentale a actului prin care trebuie aprobate regulile de organizare și funcționare ale fiecărei Camere, legiuitorul constituind un reglementat practic că aceste reguli trebuie incluse numai în cadrul regulamentelor și că nimic altceva nu poate face obiectul acestora.

3. Până la data întocmirii prezentului raport, **Președintele Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

D. În vederea examinării și soluționării obiecției de neconstituționalitate, supunem atenției membrilor Curții Constituționale următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 27 și 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, dispoziții care au următorul cuprins:

„**Art. I.** — *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*

27. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

«(2¹) *Parlamentul va lua în dezbateri numai amendamentele prin care se propun modificări sau completări la proiectul legii bugetare anuale și la anexele la acesta, la creditele bugetare și/sau de angajament prezentate de Guvern în structura prevăzută de art. 36 alin. (1).*»

[...]

52. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

«**Art. 36.** — (1) *Bugetele se aprobă de Parlament pe ansamblu, pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole, precum și alineate, după caz, și pe ordonatorii principali de credite, pentru anul bugetar, precum și creditele de angajament pentru acțiuni anuale și multianuale.*

(2) *Creditele bugetare și creditele de angajament estimate pentru următorii 3 ani sunt prezentate Parlamentului și publicate în Monitorul Oficial al României, având valoare orientativă.*

(3) *Estimările pentru următorii 3 ani reprezintă informații privind necesarul de finanțare pe termen mediu și nu vor face obiectul autorizării pentru anii bugetari respectivi.»*

Autorii sesizării susțin că această lege contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 64 alin. (1), care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3) și (5): „(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. [...]*

(5) *În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”;

— Art. 64 alin. (1): *„Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu. Resursele financiare ale Camerelor sunt prevăzute în bugetele aprobate de acestea.”*

Înainte de a proceda la analiza obiecției de neconstituționalitate, Curtea urmează să constate că sesizarea formulată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta, astfel cum rezultă din lista anexată sesizării de neconstituționalitate, a fost semnată de un număr de 82 de deputați.

E. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele aspecte:

I. Derularea procedurii legislative

Legea supusă controlului de constituționalitate are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Proiectul de lege a fost inițiat de Guvernul României și a fost trimis spre avizare Consiliului Economic și Social, în data de 3 decembrie 2012, respectiv Consiliului Legislativ, în data de 11 decembrie 2012.

Potrivit expunerii de motive care a însoțit proiectul de lege, principalele noutăți cuprinse în noua reglementare vizează o nouă abordare a modului de reflectare a fondurilor bugetare, definirea clară a conceptelor, termenilor și expresiilor utilizate în cuprinsul legii integrate în contextul noii abordări bugetare, redefinirea unor noțiuni pentru a corespunde legislației în vigoare, redefinirea unor faze ale execuției bugetare pentru corelare cu celelalte noțiuni din cuprinsul proiectului de act normativ, redefinirea calendarului bugetar în cadrul procedurii bugetare, introducerea unor prevederi referitoare la investițiile publice, introducerea unor reguli de execuție bugetară, introducerea unor prevederi referitoare la consecințele neachitării arieratelor.

Prin adresa înaintată Guvernului României în data de 11 decembrie 2012, Consiliul Economic și Social aduce la cunoștință împrejurarea că este în imposibilitatea de a transmite avizul său în termenul prevăzut de lege, întrucât nu a fost îndeplinită condiția de cvorum necesară desfășurării ședinței Plenului C.E.S., cu mențiunea că membrii Plenului prezenți la ședință au exprimat puncte de vedere în sensul avizării favorabile a proiectului de lege.

La data de 13 decembrie 2012, Consiliul Legislativ avizează favorabil proiectul de lege.

Proiectul de lege este transmis spre adoptare Senatului României, în calitate de primă Cameră sesizată, la data de 12 decembrie 2012. În ședința din 8 aprilie 2013, Senatul adoptă proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, pe care îl înaintează spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în data de 15 aprilie 2013.

Potrivit procedurii parlamentare, proiectul de lege este trimis comisiilor permanente competente, care avizează favorabil inițiativa legislativă.

În cadrul Comisiei pentru buget, finanțe și bănci, se introduc, printre altele, două amendamente care vizează art. 17 din Legea nr. 500/2002, respectiv cele cuprinse la art. I pct. 27 și 28 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Proiectul de lege este luat în dezbateră plenului Camerei Deputaților și adoptat în ședința din 3 septembrie 2013. Potrivit stenogramei ședinței, amendamentele formulate au fost supuse

dezbaterii plenului și niciunul dintre acestea nu a făcut obiectul vreunei obiecții sau vreunui comentariu din partea deputaților.

În urma votului final, legea fost adoptată cu 215 voturi pentru, 78 voturi contra și 6 abțineri.

II. Evidențierea modificărilor aduse dispozițiilor supuse controlului de constituționalitate: legea în forma în vigoare (Legea nr. 500/2002) — *legea în noua reglementare*

— Art. 17: „(1) Parlamentul adoptă legile bugetare anuale și legile de rectificare, elaborate de Guvern în contextul strategiei macroeconomice asumate de acesta.

(2) În cazul în care legile bugetare anuale, depuse în termen legal, nu au fost adoptate de către Parlament până cel târziu la data de 15 decembrie a anului anterior anului la care se referă proiectul de buget, Guvernul va solicita Parlamentului aplicarea procedurii de urgență.

(2¹) *Parlamentul va lua în dezbateră numai amendamentele prin care se propun modificări sau completări la proiectul legii bugetare anuale și la anexele la acesta, la creditele bugetare și/sau de angajament prezentate de Guvern în structura prevăzută de art. 36 alin. (1).* [n.r.: art. I pct. 27 din legea modificatoare]

(3) În timpul dezbaterilor nu pot fi aprobate amendamente la legile bugetare anuale, care determină majorarea nivelului deficitului bugetar.

(3¹) *Modificarea creditelor bugetare și/sau de angajament, ca urmare a amendamentelor propuse potrivit prevederilor alin. (2¹) se face numai prin redistribuire de sume între subdiviziuni ale clasificății bugetare.* [n.r.: art. I pct. 28 din legea modificatoare]

(4) Parlamentul adoptă legile contului general anual de execuție.”;

— Art. 36: „(1) Bugetele se aprobă de Parlament pe ansamblu, pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole, precum și alineate, după caz, și pe ordonatorii principali de credite, pentru anul bugetar, precum și creditele de angajament pentru acțiuni anuale și multianuale.

(2) *Creditele bugetare și creditele de angajament estimate pentru următorii 3 ani sunt prezentate Parlamentului și publicate în Monitorul Oficial al României, având valoare orientativă.*

(3) *Estimările pentru următorii 3 ani reprezintă informații privind necesarul de finanțare pe termen mediu și nu vor face obiectul autorizării pentru anii bugetari respectivi.*” [n.r.: art. I pct. 52 din legea modificatoare]

Din analiza procesului legislativ, rezultă că, în ceea ce privește modificările art. 17 din Legea nr. 500/2002, acestea au survenit în Camera Deputaților ca urmare a amendamentelor propuse de Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în vreme ce modificările art. 36 din Legea nr. 500/2002 aparțin inițiatorului proiectului de lege, respectiv Guvernului.

III. Critica de neconstituționalitate vizează limitarea „dreptului subiectiv și constituțional al parlamentarilor de a formula amendamente în cazul dezbaterii acestei legi la comisiile permanente de fond sau la cele sesizate pentru aviz ori direct în plenul Camerei Deputaților”, respectiv imposibilitatea reglementării prin lege a „regulilor referitoare la procedura legislativă, inclusiv regulile referitoare la dreptul parlamentarilor de a depune amendamente care, potrivit art. 64 alin. (1) din Constituție, sunt numai de domeniul de reglementare al regulamentelor”.

IV. Domeniul de reglementare al legii/domeniul de reglementare al regulamentelor parlamentare

1. În ceea ce privește noțiunea de „lege” utilizată în Constituție, în cuprinsul art. 124, potrivit căruia justiția se înfăptuiește în numele legii, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, Curtea a reținut că aceasta are în vedere

un sens larg ce acoperă ansamblul dispozițiilor normative cuprinse în Legea fundamentală și actele normative ce formează dreptul intern (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 120 din 16 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 aprilie 2004).

Astfel, conceputul de „lege” are mai multe înțelesuri, în funcție de distincția ce operează între criteriul formal sau organic și cel material.

Potrivit primului criteriu, legea se caracterizează ca fiind un act al autorității legiuitoare, ea identificându-se prin organul chemat să o adopte și prin procedura ce trebuie respectată în acest scop. Această concluzie rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, conform căroră „Parlamentul este [...] *unica autoritate legiuitoare a țării*”, cu prevederile art. 76, 77 și 78, potrivit căroră legea adoptată de Parlament este supusă promulgării de către Președintele României și intră în vigoare la 3 zile după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, dacă în conținutul său nu este prevăzută o altă dată ulterioară. Criteriul material are în vedere conținutul reglementării, definindu-se în considerarea obiectului normei, respectiv a naturii relațiilor sociale reglementate.

2. Autonomia regulamentară de care beneficiază cele două Camere ale Parlamentului, în temeiul dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 64 alin. (1), dă dreptul acestora de a dispune cu privire la propria organizare și procedurile de desfășurare a lucrărilor parlamentare.

Potrivit dispozițiilor art. 67 din Constituție, intitulat *Actele juridice și cvorumul legal*, „Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor.”

Regulamentele parlamentare — Regulamentul Camerei Deputaților, Regulamentul Senatului și Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului —, sub aspectul naturii lor juridice, sunt hotărâri ale Parlamentului. Ele sunt adoptate de către fiecare Cameră sau de Camerele reunite, nu în virtutea calității de autoritate legiuitoare a Parlamentului, ci în calitate de corpuri autonome, investite cu o putere de organizare și funcționare proprie. Fiecare Cameră adoptă propriul regulament, act cu caracter normativ de sine stătător, în conformitate cu competența atribuită de Constituție. (A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012.)

Așa fiind, autonomia regulamentară constituie expresia statului de drept, a principiilor democratice și poate opera exclusiv în cadrul limitelor stabilite de Legea fundamentală. Regulamentele parlamentare se constituie într-un ansamblu de norme juridice, menite să organizeze și să disciplineze activitatea parlamentară cu privire, printre altele, la procedura de legiferare, de numire sau de investitură a celor mai importante instituții sau autorități publice în stat (Guvern, o parte din judecătoria Curții Constituționale, o parte din membrii Consiliului Superior al Magistraturii, membrii Curții de Conturi, Avocatul Poporului, directorii serviciilor de informații), precum și regulile de organizare și funcționare ale fiecărei Camere. Normele de reglementare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale Parlamentului, autoritate reprezentativă prin care poporul român își exercită suveranitatea națională, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Constituție.

3. Din coroborarea dispozițiilor constituționale, apare cu evidență că legile și regulamentele parlamentare sunt acte normative distincte, cu obiect de reglementare diferit. Astfel, în vreme ce legea reglementează totalitatea relațiilor sociale, fiind

adoptată de Parlament în virtutea supremației și plenitudinii sale legislative, regulamentul parlamentar își circumscrie sfera de incidență la organizarea și funcționarea celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, din punct de vedere funcțional, regulamentele parlamentare se limitează la cadrul relațiilor din interiorul autorității legiuitoare, fără să contravină sau să se substituie prevederilor legii. În mod corelativ, Constituția impune o limitare puterii legiuitoare, în sensul că aceasta nu poate interveni printr-o lege în domeniul organizării și funcționării Parlamentului.

În concluzie, Parlamentul, în dubla sa calitate — de autoritate legiuitoare, respectiv de corp autonom, investit cu o putere de organizare și funcționare proprie —, adoptă acte normative de sine stătătoare — legi, respectiv regulamente —, între care nu există niciun raport de ierarhizare, întrucât obiectul de reglementare vizează domenii diferite, *ab initio* nu sunt susceptibile de clasificare. Întrucât însăși Legea fundamentală le stabilește domeniul de reglementare, orice ingerință a legii în sfera rezervată regulamentelor parlamentare este neconstituțională, în egală măsură în care regulamentele Parlamentului, care, depășindu-și aria de incidență, ar pătrunde în domeniul rezervat legii, ar contraveni Constituției.

Un argument suplimentar în demonstrarea caracterului primar și al forței juridice egale ale regulamentului parlamentar și ale legii, îl constituie înseși prevederile constituționale cuprinse în art. 146 lit. a), c) și d) care prevăd controlul de constituționalitate al legii, respectiv al regulamentelor Parlamentului. Constituția își revendică astfel supremația față de ambele acte normative, care pot fi supuse controlului efectuat de Curtea Constituțională, prin raportare directă la dispozițiile și principiile consacrate de ea. Excluzând un control intermediar de legalitate al regulamentelor Parlamentului, aplicabil actelor emise în temeiul legii, Constituția plasează cele două acte normative pe același palier ierarhic, recunoscându-le o forță juridică egală.

V. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale cu privire la natura juridică a regulamentelor parlamentare

— Decizia nr. 45 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994: „Din moment ce Regulamentul Camerei Deputaților este o hotărâre care reglementează organizarea internă și proprie a Camerei, prevederile sale nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Camera. Ca atare, prin Regulamentul Camerei Deputaților nu se pot stabili drepturi și mai ales obligații în sarcina unor subiecte de drept din afara Camerei Deputaților, subiecte de drept care nu se încadrează în cele circumstanțiate mai înainte. Asemenea prevederi pot cuprinde numai legile, în accepțiunea de acte juridice ale Parlamentului. [...] Aceste reguli trebuie să permită doar valorificarea dispozițiilor constituționale și legale, neputându-le afecta în ceea ce privește domeniul de reglementare și conținutul.”

— Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005: „Potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție, România este stat de drept, realitate politică și juridică ce implică supremația Constituției — principiu consacrat prin alin. (5) al aceluiași articol — și ierarhia actelor juridice cu caracter normativ, care trebuie să se subordoneze Legii fundamentale, adică să fie conforme cu prevederile ei.

Regulamentele Camerelor Parlamentului, adoptate în baza art. 64 alin. (1) din Constituție, reglementează autonomia parlamentară în ceea ce privește organizarea și funcționarea lor. Acte normative cu forță juridică inferioară Constituției,

regulamentele Camerelor Parlamentului nu pot contraveni normelor și principiilor constituționale și nici limitelor de reglementare stabilite prin Constituție. Astfel, prevederile regulamentelor Camerelor Parlamentului sunt constituționale în măsura în care respectă principiile constituționale, își însușesc cu fidelitate normele de organizare și funcționare stabilite expres în Constituție și, așa cum Curtea Constituțională a statuat prin deciziile nr. 45/1994 și nr. 46/1994, privesc numai organizarea internă și funcționarea acestora.”

— Decizia nr. 667 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 7 iunie 2011: „[...] în temeiul prevederilor constituționale ale art. 61 privind rolul și structura Parlamentului și ale art. 64 privind organizarea internă a fiecărei Camere a Parlamentului, fiecare Cameră este în drept să își stabilească, în limitele și cu respectarea prevederilor constituționale, regulile de organizare și funcționare, care, în substanța lor, alcătuiesc regulamentul fiecărei Camere. Ca urmare, organizarea și funcționarea fiecărei Camere a Parlamentului se stabilesc prin regulament propriu, adoptat prin hotărâre proprie a fiecărei Camere, cu votul majorității membrilor Camerei respective.

Astfel, în virtutea principiului autonomiei reglementare a Camerei Deputaților, consacrat de art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție, orice reglementare privind organizarea și funcționarea Camerei Deputaților, care nu este prevăzută de Constituție, poate și trebuie să fie stabilită prin regulamentul propriu. Prin urmare, Camera Deputaților este suverană în a adopta măsurile pe care le consideră necesare și oportune pentru buna organizare și funcționare a sa, inclusiv cele privind constituirea și alegerea structurilor sale de conducere și de lucru.”

— Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012: „Curtea observă că, deși Parlamentul în întregul său și fiecare dintre cele două Camere ale acestuia se bucură de deplină autonomie în ceea ce privește stabilirea normelor juridice ce le guvernează organizarea și funcționarea, în ansamblul sistemului normativ român, hotărârile Parlamentului sunt acte juridice cu forță juridică inferioară Constituției. Interpretarea și aplicarea acestor norme care instituie reguli procedurale trebuie realizată întotdeauna cu bună-credință, în spiritul unui comportament loial față de Legea fundamentală. Într-o ipoteză contrară, rezultatul ar fi blocarea activității instituției, sub aspectul îndeplinirii atribuțiilor constituționale, cu consecințe negative asupra structurilor democratice pe care se întemeiază statul.”

„Ca orice act normativ destinat să reglementeze un anumit domeniu de activitate, regulamentul parlamentar trebuie să respecte cerințele privind claritatea și previzibilitatea normelor, să fie un element regulator suplu, care, pe de o parte, să permită o libertate de acțiune parlamentarilor sau grupurilor parlamentare în acord cu dispozițiile art. 69 din Constituție referitoare la caracterul reprezentativ al mandatului parlamentar, iar, pe de altă parte, să garanteze autorității legiuitoare posibilitatea de a-și îndeplini rolul constituțional.”

VI. Potrivit dispozițiilor art. 65 alin. (2) din Constituție, intitulat *Ședințele Camerelor*, „(2) Camerele își desfășoară lucrările și în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru:

[...]

b) aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Întrucât dispozițiile legale criticate vizează dezbaterile amendamentelor prin care se propun modificări sau completări la proiectul legii bugetare anuale și la anexele la acesta, la creditele bugetare și/sau de angajament prezentate de Guvern,

sunt aplicabile prevederile Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 25 iulie 2013, cu privire la depunerea, dezbaterile, supunerea la vot, aprobarea/respingerea amendamentelor în procedura specială a aprobării bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat, consacrată de capitolul III, secțiunea 1 din regulamentul menționat:

— Art. 58: „(1) *Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se întocmesc anual de către Guvern și se supun aprobării ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului.*

(2) *Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de către Guvern birourilor permanente ale celor două Camere, care vor asigura difuzarea acestora către deputați și senatori și vor întocmi programul de dezbateri și adoptare a respectivelor proiecte, cu consultarea liderilor grupurilor parlamentare.”;*

— Art. 59: „*Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de către birourile permanente, spre dezbateri și avizare, comisiilor pentru probleme de buget și de finanțe. Celelalte comisii avizează aceste proiecte în legătură cu acele capitole care intră sub incidența obiectului lor de activitate.”;*

— Art. 60: „*Grupurile parlamentare, deputații și senatorii pot prezenta comisiilor amendamente scrise și motivate, în cel mult 5 zile de la data primirii proiectului.”;*

— Art. 61: „(1) *Comisiile sesizate în fond pentru examinarea proiectelor de buget întocmesc câte un raport comun asupra fiecărui proiect, în care vor fi prezentate amendamentele admise și cele respinse, cu o scurtă motivare a soluției adoptate.*

(2) *Rapoartele comune se întocmesc în cel mult 30 de zile de la sesizare.”;*

— Art. 62: „*Dezbaterile proiectelor de buget în ședință comună este precedată de prezentarea de către inițiator a elementelor de fundamentare a proiectelor, precum și a raportului comun. Raportul este prezentat de către unul dintre președinții comisiilor permanente sesizate în fond sau de către un raportor desemnat de aceștia.”;*

— Art. 63: „(1) *La dezbaterile generale a proiectelor de buget poate lua cuvântul numai câte un reprezentant al grupurilor parlamentare din cele două Camere, precum și un reprezentant al parlamentarilor care nu fac parte din asemenea grupuri.*

(2) *Reprezentantul Guvernului are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.*

(3) *În faza dezbaterii generale nu pot fi propuse amendamente.”;*

— Art. 64: „(1) *După încheierea dezbaterii generale se trece la dezbaterile pe articole a proiectului legii fiecărui buget.*

(2) *La discutarea fiecărui articol, deputații și senatorii pot lua cuvântul.*

(3) *În cursul luărilor de cuvânt pot fi prezentate numai amendamente privind probleme de redactare sau care nu aduc atingere fondului problemei discutate.*

(4) *Președintele care conduce lucrările poate supune aprobării ședinței comune sistarea discuțiilor la articolul dezbătut.”;*

— Art. 65: „(1) *Discutarea articolelor începe cu amendamentele depuse la comisii, admise și respinse.*

(2) *În cursul dezbaterilor, deputații și senatorii, Guvernul sau grupurile parlamentare pot pune în discuție amendamentele respinse de comisia sesizată în fond sau amendamentele depuse la comisie, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.*

(3) În plenul celor două Camere se pot formula amendamente de corelare tehnico-legislativă, gramaticale sau lingvistice. Amendamentele se depun în scris la președintele de ședință.”;

— Art. 66: „Amendamentele și articolele sunt adoptate dacă întrunesc majoritatea de voturi a deputaților și senatorilor prezenți la lucrările ședinței comune.”;

— Art. 67: „După încheierea dezbaterilor pe articole, proiectele de legi se supun în ansamblu votului final al deputaților și senatorilor.”

VII. Concluzii

Pentru a determina conformitatea sau neconformitatea dispozițiilor criticate cu normele constituționale invocate de autorii sesizării, Curtea este necesar să stabilească în ce măsură primele interferează cu prevederile regulamentare mai sus menționate.

Potrivit noii reglementări, Parlamentul va lua în dezbateră numai amendamentele prin care se propun modificări sau completări la proiectul legii bugetare anuale și la anexele la acesta, la creditele bugetare și/sau de angajament prezentate de Guvern în structura prevăzută de art. 36 alin. (1) din Legea nr. 500/2002, care consacră regula aprobării de Parlament a bugetelor pe ansamblu, pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole, precum și alineate, după caz, și pe ordonatorii principali de credite, pentru anul bugetar, precum și creditele de angajament pentru acțiuni anuale și multianuale.

Potrivit dispozițiilor Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, amendamentele la proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se pot depune de către grupurile parlamentare, deputații și senatorii, în cel mult 5 zile de la data primirii proiectelor (art. 60 din Regulament), la comisiile sesizate în fond pentru examinarea proiectelor de buget (art. 59 din Regulament).

Cu prilejul dezbaterii proiectelor de buget în ședința comună a celor două Camere, la dezbateră pe articole a proiectului legii fiecărui buget, în cursul luărilor de cuvânt pot fi prezentate numai amendamente privind probleme de redactare sau care nu aduc atingere fondului problemei discutate. În plenul celor două Camere se pot formula amendamente de corelare tehnico-legislativă, gramaticale sau lingvistice. Amendamentele se depun în scris la președintele de ședință [art. 64 alin. (3) și art. 65 alin. (3) din Regulament]. De menționat că, potrivit art. 65 alin. (2) din Regulament, în cursul dezbaterilor, se pot pune în discuție amendamentele respinse de comisiile sesizate în fond sau amendamentele depuse la comisii.

Analizând raportul Comisiei pentru buget, finanțe și bănci a Camerei Deputaților, comisie care a formulat amendamentul cuprins în art. I pct. 27 al legii supuse controlului de constituționalitate, Curtea observă că aceasta a reținut expres ca argument al completării dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 500/2002, cu alin. (2¹), faptul că „amendamentele trebuie să facă referire doar la Legea bugetului”, excluzând *per a contrario* amendamentele care ar avea un obiect diferit. Astfel, sintagma din textul de lege „numai amendamentele prin care se propun modificări sau completări la” circumscrie aria dezbaterii parlamentare la amendamentele privind legea supusă aprobării. Din această perspectivă, reglementarea apare ca **redundantă** și, deci, inutilă, deoarece ar fi absurd să imaginăm situația în care amendamentele formulate de membrii Parlamentului ar viza o altă lege, care nu se află la avizare în fața comisiilor permanente competente (potrivit art. 59 și 60 din Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului) sau pe ordinea de zi a ședinței comune a celor două

Camere [conform art. 64 alin. (3) și art. 65 alin. (3) din același Regulament].

Tot astfel, sintagma „în structura prevăzută de art. 36 alin. (1)” din textul alin. (2¹) al art. 17 putea, în egală măsură, lipsi, întrucât, potrivit art. 36 alin. (1) din Legea nr. 500/2002, „Bugetele se aprobă de Parlament pe ansamblu, pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole, precum și alineate, după caz, și pe ordonatorii principali de credite, pentru anul bugetar, precum și creditele de angajament pentru acțiuni anuale și multianuale”, astfel încât și în absența acestei precizări, bugetele se aprobă doar în această structură.

Curtea observă că unul dintre principiile procedurii bugetare îl reprezintă specializarea bugetului, principiu potrivit căruia veniturile bugetare trebuie înscrise în buget și aprobate de Parlament pe surse de proveniență, iar creditele bugetare pe categorii de cheltuieli, înțelegându-se prin credit bugetar suma limită înscrisă în buget și aprobată de legiuitor până la care se pot efectua plăți în contul fiecărei cheltuieli aprobate. Acest principiu, numit și al realității bugetare, a dat naștere în timp unui instrument tehnic numit „clasificație bugetară”, care nu reprezintă altceva decât gruparea veniturilor și cheltuielilor într-o anumită ordine și pe baza unor criterii precis determinate.

Totodată, Curtea reține că modificările aduse art. 36 din Legea nr. 500/2002 privesc doar introducerea în cuprinsul alin. (1) a noțiunii de „acțiuni anuale”, precum și introducerea alin. (2), potrivit căruia „creditele bugetare și creditele de angajament estimate pentru următorii 3 ani sunt prezentate Parlamentului și publicate în Monitorul Oficial al României, având valoare orientativă”. Se observă, așadar, că noua reglementare nu aduce nimic nou sub aspectul structurii în care sunt aprobate bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat.

Precizarea expresă, însă, a obiectului amendamentelor, coroborată cu norma de trimitere la o dispoziție aflată în vigoare care stabilește structura de aprobare pe care Parlamentul are obligația să o respecte în funcție de construcția normativă a legii, **crează aparența unui element novator** pe care legea modificatoare îl introduce în conținutul legii privind finanțele publice, ce ar afecta dreptul membrilor Parlamentului de formula amendamente la proiectul legilor bugetului. În realitate însă, din examinarea textelor de lege, rezultă că noua reglementare nu aduce nicio schimbare sub acest aspect, enumerarea prevăzută de lege fiind una exhaustivă: amendamentele pot viza orice modificări sau completări la proiectul legii bugetare anuale și la anexele la acesta, la creditele bugetare și/sau de angajament prezentate de Guvern, desigur, în structura prevăzută de art. 36 alin. (1) din lege. Formularea cuprinsă de dispoziția legală nu prejudiciază aplicarea legii și nu este de natură să afecteze constituționalitatea acesteia. Singura condiție restrictivă, cuprinsă și în forma actuală a legii, este cea prevăzută de art. 17 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, potrivit căruia nu pot fi aprobate amendamentele care determină majorarea nivelului deficitului bugetar. Astfel, prevederea potrivit căreia modificarea creditelor bugetare și/sau de angajament, ca urmare a amendamentelor propuse potrivit prevederilor art. 17 alin. (2¹) se face numai prin redistribuire de sume între subdiviziuni ale clasificației bugetare, nu afectează dreptul parlamentarilor de a formula amendamente cu privire la creditele bugetare și/sau de angajament, prin aprobarea unor astfel de amendamente realizându-se doar modificări care vizează redistribuirea de sume între subdiviziuni ale clasificației bugetare, fără implicații asupra deficitului bugetar.

Prin urmare, condițiile referitoare la aprobarea amendamentelor care determină majorarea nivelului deficitului bugetar, respectiv modificarea creditelor bugetare și/sau de

angajament numai prin redistribuiri de sume între subdiviziuni ale clasificății bugetare nu constituie restrângeri ale dreptului parlamentarilor de a formula amendamente, ci doar limite ale efectelor pe care urmează a le produce modificările propuse, modificări care nu pot crea o situație financiară negativă, cu impact asupra deficitului bugetar. Sub acest aspect, Curtea reține că dreptul parlamentarilor de a formula amendamente se realizează în condițiile prevăzute de capitolul III, secțiunea 1 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, precum și în cadrul constituțional reglementat de art. 137 alin. (1), conform căruia „*Formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege*”. În aplicarea dispozițiilor constituționale, Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice stabilește, potrivit art. 1 alin. (1), „*principiile, cadrul general și procedurile privind formarea, administrarea, angajarea și utilizarea fondurilor publice, precum și responsabilitățile instituțiilor publice implicate în procesul bugetar*”.

Așa fiind, la adoptarea oricărei legi, inclusiv a legii finanțelor publice sau a legilor bugetului de stat și a bugetului asigurărilor

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 27 și 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 9 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată — cu majoritate de voturi — prin Decizia nr. 413 din 9 octombrie 2013, considerăm că obiecția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. I pct. 27 și 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice trebuia admisă în parte și, în consecință, constatată neconstituționalitatea art. I pct. 27 coroborat cu pct. 28 și 52 din lege, pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare.

I. Critica de neconstituționalitate formulată vizează, în principal, dispozițiile art. I pct. 27 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, care introduc în corpul art. 17 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice¹ un nou alineat, respectiv alin. (2¹). Potrivit alineatului nou introdus, „Parlamentul va lua în dezbateră numai amendamentele prin care se propun modificări sau completări la proiectul legii bugetare anuale, și la anexele la acesta, la creditele bugetare și/sau de angajament prezentate de Guvern în structura prevăzută de art. 36 alin. (1)”. În urma modificării operate dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Legea nr. 500/2002, prin

art. I pct. 52 al legii contestate, acestea prevăd că „Bugetele se aprobă de Parlament pe ansamblu, pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole, precum și alineate, după caz, și pe ordonatorii principali de credite, pentru anul bugetar, precum și creditele de angajament pentru acțiuni anuale și multianuale”. De asemenea, art. I pct. 27 trebuie interpretat, în mod obligatoriu, și prin coroborare cu prevederile art. I pct. 28 din lege, potrivit cărora „Modificarea creditelor bugetare și/sau de angajament, ca urmare a amendamentelor propuse potrivit prevederilor alin. (2¹) se face numai prin redistribuiri de sume între subdiviziuni ale clasificății bugetare”.

În consecință, analiza constituționalității art. I pct. 27 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice trebuie să se facă coroborat cu art. I pct. 28 și 52 din aceeași lege.

II. Cu privire la natura actului care ar trebui să reglementeze procedura amendamentelor, se reține că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 21 februarie 2001², s-a statuat că „dispozițiile constituționale nu reglementează procedura

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002.

² Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 14 martie 2001.

amendamentelor. Chiar dacă amendamentele pot fi înscrise în conceptul larg de inițiativă legislativă, Curtea reține că art. 73 alin. (1) din Constituție [devenit, după revizuirea și republicarea acesteia, art. 74 alin. (1) — s.n.] se mărginește să reglementeze inițiativa legislativă numai în ceea ce privește subiectele acesteia. De aceea, **Camera Deputaților, în virtutea autonomiei sale regulamentare instituite prin art. 61 alin. (1) teza întâi din Constituție** [devenit, după revizuirea și republicarea acesteia, art. 64 alin. (1) teza întâi — s.n.], **are dreptul să reglementeze procedura amendamentelor**".

Observăm că „procedura amendamentelor” este o chestiune internă ce privește Camerele Parlamentului. În general, amendamentele, respectiv inițierea, modul de formulare, depunerea, obiectul acestora sunt chestiuni care țin de dinamica și organizarea internă a fiecărei Camere. Este o noțiune specifică procedurii parlamentare; or, această procedură ține de domeniul exclusiv al regulamentelor parlamentare. Acceptarea punctului de vedere contrar ar determina, în mod implicit, confuzia dintre domeniul de reglementare al legii cu cel al regulamentului, cu consecința existenței în dreptul pozitiv a unor reglementări paralele cuprinse în acte normative cu domenii diferite de incidență. Or, departajarea funcțională între regulament și lege este consacrată prin Constituție, astfel încât procedura parlamentară, cu tot ceea ce aceasta implică, inclusiv procedura amendamentelor, este și trebuie să aparțină domeniului regulamentar.

Raportând cele de mai sus la cauza de față, se constată că art. I pct. 27 din lege intervine din punct de vedere normativ în domeniul regulamentelor parlamentare din moment ce sediul materiei în privința obiectului amendamentelor la proiectul unei legi ce se adoptă în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului este reprezentat de art. 60 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului³, care prevede că „Grupurile parlamentare, deputații și senatorii pot prezenta comisiilor amendamente scrise și motivate, în cel mult 5 zile de la data primirii proiectului”.

În concluzie, **dispozițiile legale criticate încalcă art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție, întrucât orice problemă legată de funcționarea fiecărei Camere sau a plenului reunit al acestora, înțelegând aici și depunerea, obiectul și dezbaterile amendamentelor, trebuie să facă obiectul exclusiv al regulamentului parlamentar, și nu al legii.**

III. Referitor la susținerea autorilor obiecției de neconstituționalitate potrivit căreia textele legale criticate „limitează neregulamentar dreptul subiectiv și constituțional al parlamentarilor de a formula amendamente în cazul dezbaterii acestei legi la comisiile permanente de fond sau la cele sesizate pentru aviz ori direct în plenul Camerei Deputaților”, se constată următoarele:

3.1. Art. I pct. 27 din lege, prin coroborarea sa cu art. I pct. 28 și 52, modifică implicit prevederile art. 60 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului în privința dezbaterii, supunerii la vot și aprobării/respingerii amendamentelor în procedura specială a aprobării bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, a bugetelor fondurilor speciale, a bugetelor instituțiilor publice autonome, a bugetelor creditelor externe contractate sau garantate de stat, a bugetelor

fondurilor externe nerambursabile, a bugetului Trezoreriei Statului și a celor ale instituțiilor publice.

O asemenea concluzie rezultă din faptul că art. 60 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului nu impune parlamentarilor nicio restricție în depunerea de amendamente, exceptând-o pe cea generală prevăzută la art. 17 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, de a nu se „majora nivelul deficitului bugetar”.

3.2. Potrivit conținutului normativ al dispozițiilor legale criticate, parlamentarilor nu mai au dreptul de a formula amendamente care să privească aspecte esențiale ale proiectului de lege privind bugetul, precum cele ce se referă la programele sau proiectele de investiții, fiind chemați doar să dezbată indicatorii pur tehnici din cuprinsul acestuia. Or, dezbaterile parlamentare nu poate fi limitată numai la aceasta, întrucât, în caz contrar, parlamentarilor nu se mai află în serviciul poporului și nu pot, în consecință, „să dea dovadă de aplecare spre discutarea, dezbaterile și rezolvarea problemelor comunității” și să își exercite „mandatul în conformitate cu interesul superior al comunității și cu respectarea competențelor strict determinate prin Constituție”⁴, iar **activitatea Parlamentului** este, în mod evident, golită de conținut în ceea ce privește dezbaterile și aprobarea bugetului.

De asemenea, prin obligarea parlamentarilor de a respecta art. I pct. 27 din lege, coroborat cu art. I pct. 28 și 52, se limitează **rolul Parlamentului** în procedura dezbaterii și adoptării legii bugetului de stat, Parlamentul devenind executantul Guvernului prin respectarea întocmai a clasificărilor bugetare impuse de acesta în proiectul de buget. Se ajunge astfel la concluzia că senatorii și deputații nu vor putea elimina, reduce sau angaja cheltuieli bugetare în afara clasificărilor bugetare stabilite de Guvern. Prin urmare, aceștia nu vor putea propune niciun amendament care să completeze sau să modifice această clasificare, cu consecințele aferente, ci doar amendamente care să vizeze redistribuirea de sume între subdiviziunile ale clasificărilor bugetare.

Având în vedere că bugetul se aprobă prin lege, rezultă că art. I pct. 27 din lege, coroborat cu art. I pct. 28 și 52, contravine dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Nu în ultimul rând, se reține că textul constituțional menționat impune ca normele legale și regulamentare să asigure procedural posibilitatea ca Parlamentul să se poată pronunța **prin vot** asupra amendamentelor depuse, ceea ce, în speță, nu se poate realiza.

3.3. Art. 17 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 prevede că „În timpul dezbaterilor nu pot fi aprobate amendamente la legile bugetare anuale, care determină majorarea nivelului deficitului bugetar”. Așadar, în principiu, parlamentarilor pot propune amendamente care să crească sau să sporească o cheltuială publică, dar Parlamentul nu le poate aproba pe cele care implică o creștere a deficitului bugetar.

Desigur, art. 17 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 are o rațiune bine fundamentată, care, după aderarea României la Uniunea Europeană, a căpătat noi valențe — evitarea deficitului bugetar excesiv, obligație asumată prin tratatul de aderare și tratatele constitutive ale Uniunii Europene⁵.

³ Republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 25 iulie 2013.

⁴ A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 924 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 22 noiembrie 2012.

⁵ A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 799 din 17 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 23 iunie 2011. Prin această decizie, Curtea, cu privire la un proiect de lege de revizuire a Constituției, a statuat că „începând cu 1 decembrie 2009, data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, dispozițiile art. 104 din Tratatul de la Maastricht au fost preluate în art. 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C83 din 30 martie 2010”. Acesta vizează procedura deficitului excesiv, reluată și în art. 1 din Protocolul nr. 12 privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, protocol ale cărui dispoziții „se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene” (a se vedea Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 326 din 26 octombrie 2012).

Or, se constată că sporirea sau crearea unei cheltuieli publice nu determină, în mod implicit, majorarea/sporirea nivelului deficitului bugetar. Tocmai de aceea nicio dispoziție a Constituției României **nu prevede și nu impune ca amendamentul parlamentar să nu poată avea ca obiect, în cazul analizat, crearea sau sporirea unei cheltuieli publice.** Ceea ce România trebuie să respecte sunt obligațiile asumate prin tratatul de aderare și tratatele constitutive, respectiv evitarea creșterii deficitului bugetar.

3.4. De altfel, acolo unde legiuitorul constituant a dorit să limiteze dreptul parlamentarilor de a formula amendamente care să determine crearea sau sporirea unei cheltuieli publice a prevăzut-o în mod expres chiar în corpul Constituției. Cu titlu exemplificativ, menționăm Constituția Franței, care, la art. 40, prevede că „propunerile și amendamentele formulate de membrii Parlamentului nu sunt admisibile atunci când adoptarea lor ar avea drept consecință fie o scădere a veniturilor publice, fie crearea sau sporirea unei cheltuieli publice” (a se vedea, în acest sens, și Decizia Consiliului Constituțional francez 2001-448 din 25 iulie 2001).

IV. O altă problemă care a reieșit din analiza obiecției de neconstituționalitate, dar nesemnaltă de autorii acesteia, se referă la respectarea prevederilor constituționale ale art. 61 alin. (2) cu trimitere specială la principiul bicameralismului.

4.1. Competența Curții Constituționale.

În condițiile în care Curtea ar fi constatat neconstituționalitatea dispozițiilor menționate, aceasta, potrivit jurisprudenței sale, avea competența fie de a-și extinde controlul de constituționalitate în privința constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate prevederile menționate în sesizare [art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992], fie de a invoca din oficiu în susținerea neconstituționalității astfel constatate și a altor prevederi constituționale încălcate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 100 din 9 martie 2004⁶).

În ipoteza de față, se constată că instanța constituțională ar fi avut competența de a invoca în susținerea neconstituționalității textelor criticate și a altor dispoziții constituționale, și anume cele ale art. 61 alin. (2) cu trimitere specială la principiul bicameralismului. O atare concluzie este întărită de faptul că în susținerea obiecției de neconstituționalitate a fost invocat și art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevede că „*Respectarea supremației Constituției [...] este obligatorie*”.

4.2. În jurisprudența Curții Constituționale, s-a arătat că „principiul bicameralismului [...] se reflectă în procedura legislativă prin diviziunea de competențe prevăzută de art. 75 din Legea fundamentală, în cadrul căreia fiecare dintre cele două Camere este, în cazurile expres definite, primă Cameră sesizată sau Cameră decizională. Totodată, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră. [...] Dezbaterile parlamentare a

unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului nostru bicameral.

Așadar, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului [...] și a competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală.”⁷

În dezvoltarea acestei jurisprudențe, Curtea a stabilit două criterii majore a fi avute în vedere atunci când se pune problema analizării principiului bicameralismului⁸, respectiv:

a) existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului;

b) existența unor configurații deosebite, semnificativ diferite, între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

4.3. Art. 1 pct. 27 și 28 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice au fost introduse de Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, cameră decizională.

4.4. Din analiza comparată a documentelor privind inițierea și desfășurarea procesului legislativ în cauză, respectiv a proiectului de lege depus de Guvern, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, se observă că modificările în discuție operate de către Camera Deputaților față de forma legii adoptate de Senat sunt de natură a imprima **deosebiri majore de conținut juridic** față de forma legii adoptată de Senat în privința regimului juridic al amendamentelor și al competenței Parlamentului.

Astfel, chiar dacă legea adoptată a păstrat obiectul de reglementare al proiectului legislativ inițial, acestuia i s-a adus, în Camera decizională, o modificare majoră sub aspectul activității parlamentare și, implicit, al rolului Parlamentului. Or, o singură Cameră, în speță, Camera Deputaților, nu poate decide în mod final cu privire la acest aspect în sensul de a impune aceeași conduită și Senatului decât cu încălcarea art. 61 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, se reține că aprobarea bugetului de către Parlament este reglementată în Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, astfel încât este de la sine înțeles că orice modificare și completare care vizează această procedură trebuie să fie aprobată de ambele Camere ale Parlamentului.

V. Având în vedere cele de mai sus, considerăm că obiecția de neconstituționalitate trebuia admisă în parte și, în consecință, constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 pct. 27 coroborate cu cele ale pct. 28 și 52 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Judecători,
Daniel Marius Morar
Mona-Maria Pivniceru
Puskás Valentin Zoltán

⁶ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 24 martie 2004.

⁷ A se vedea, Decizia nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, și Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008.

⁸ A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, sau Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 20 iunie 2013 și la Washington la 26 iunie 2013 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut (Proiect privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 decembrie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (2) din Legea nr. 14/2009 pentru ratificarea Acordului de împrumut (Proiect privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 decembrie 2007, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul*) convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 20 iunie 2013 și la Washington la 26 iunie 2013 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut (Proiect privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 14/2009, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 16 octombrie 2013.

Nr. 793.

*) Traducere.

ROMÂNIA
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Cabinet secretar de stat

20 iunie 2013

BANCA MONDIALĂ
Dnei Mamta Murthi, director regional
Țările Baltice și din Europa Centrală
Regiunea Asia Centrală și Europa

Re: Proiectul privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii (CESAR) — Împrumutul nr 4875-RO — extindere parțială a datei de închidere

Dragă dnă Murthi,

Având în vedere faptul că managementul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale a luat importante decizii cu privire la înființarea birourilor agricole integrate, progresul înregistrat în implementarea celei de-a doua etape a ghidului de orientare socioeconomică și în vederea asigurării folosirii cu eficiență a sumelor aferente împrumutului, la cererea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, vă solicităm să fiți de acord cu extinderea datei de închidere a împrumutului de la 30 iunie 2013 la 31 decembrie 2014 în cazul componentelor și subcomponentelor implementate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

În baza celor anterior menționate, așteptăm un răspuns rapid și pozitiv la scrisoarea noastră.

Cu sinceritate,
Claudiu Dolu,
secretar de stat

Cc: Dlui Daniel Constantin, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale
Fax: 021-307-85-54
Dnei Elisabetta Capanneli, director de țară — Banca Mondială România
Fax: 021-201-0338

BANCA MONDIALĂ
BANCA INTERNAȚIONALĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE
Asociația pentru Dezvoltare Internațională

1818 strada H N.W.
Washington, D.C. 20433
U.S.A.

(202) 473-1000
adresa poștală INTBAFRAD
adresa poștală INDEVAS

26 iunie 2013

Dlui Claudiu Doltu, secretar de stat
Ministerul Finanțelor Publice
București, România

Dragă dle Doltu:

România: Proiectul privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii (CESAR) — Împrumutul nr 4875-RO — extindere parțială a datei de închidere

Ca urmare a scrisorii dumneavoastră din data de 20 iunie 2013 prin care ne solicitați extinderea datei de închidere a împrumutului mai sus menționat, sunt încântat să vă informez asupra faptului că Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*Banca*) a răspuns parțial cererii dumneavoastră și a stabilit ca data de 30 iunie 2014 să fie ultima dată pentru scopurile prezentate în anexa 2 secțiunea IV. B.2 din Acordul de împrumut dintre România și Bancă, semnat la 28 decembrie 2007, cu amendamentele ulterioare.

Extinderea datei de închidere mai sus menționată este acordată pentru partea II (Servicii de orientare socioeconomică pentru populația din agricultură) și partea III (politică, strategie și management) ale Proiectului implementate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (*MADR*), așa cum este descris în anexa 1 la Acordul de împrumut.

Pentru tragerile aferente părții I (Administrarea terenurilor) a Proiectului, data de închidere rămâne 30 iunie 2013. Aplicațiile de trageri pentru tragerile viitoare ce se vor efectua în cadrul împrumutului pentru partea I vor fi făcute și trimise la Centrul de Procesare Regional al Băncii din Zagreb până cel târziu în data de 31 octombrie 2013, avându-se în vedere cheltuielile eligibile efectuate până cel târziu pe 30 iunie 2013 (plăți făcute sau plăți pentru bunuri, lucrări și servicii care au fost recepționate până în data de 30 iunie 2013). Restul sumelor netrase după ce tragerile s-au efectuat în baza aplicațiilor de trageri aferente părții I a Proiectului vor fi anulate.

Noua dată de închidere este stabilită ca urmare a asigurării de către MADR a unui buget adecvat necesar realizării activităților din cadrul părții II și părții III ale proiectului.

Cu sinceritate,

Mamta Murthi,

director regional

Țările Baltice și din Europa Centrală
Regiunea Asia Centrală și Europa

Dlui Claudiu Doltu

26 iunie 2013

Cc: Excelenței Sale

Daniel Constantin, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale
București, RomâniaDlui Achim Irimescu, secretar de stat
Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
București, RomâniaDlui Marius Arthur Ursu, director general
Agenția Națională de Cadastru și Publicitate ImobiliarăDnei Boni Florinela Cucu, director general
Ministerul Finanțelor Publice
București, RomâniaDlui Frank Heemskerk, director executiv
Banca Mondială

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenție
„Consolidare pasaj CF pe DN 7 km 237 + 051 la Râul Vadului”, județul Vâlcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu art. 11 lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenție „Consolidare pasaj CF pe DN 7 km 237 + 051 la Râul Vadului”, județul Vâlcea, din cadrul Proiectului de reconstrucție a drumurilor afectate de inundații, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea lucrărilor de intervenție, menționate la art. 1, se realizează din împrumutul contractat de la Banca Europeană de Investiții, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, pentru Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul delegat pentru proiecte
de infrastructură de interes național și investiții străine,

Alexandru Năstase,
secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 16 octombrie 2013.
Nr. 801.

ANEXĂ

**INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
aferenți lucrărilor de intervenție „Consolidare pasaj CF pe DN 7 km 237 + 051 la Râul Vadului”, județul Vâlcea**

Titular: Secretariatul General al Guvernului — Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine

Beneficiar: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. — Direcția Regională de Drumuri și Poduri Craiova

Amplasament: județul Vâlcea

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA:

10.130*) mii lei

(1 euro = 4,3885/15 februarie 2013),

din care C+M (inclusiv TVA)

8.531 mii lei

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

Capacități:

• Lungime totală pod	346,00 m
• Lungime împreună cu rampele	466,00 m
• Lățime parte carosabilă	7,80 m
• Lățime totală	11,80 m
• Număr deschideri	15 deschideri

Durata de realizare a investiției: 6 luni

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P-100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea lucrărilor de intervenție se realizează din împrumutul contractat de la Banca Europeană de Investiții, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, pentru Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind suplimentarea bugetului Curții de Conturi pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 52 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Curții de Conturi, pe anul 2013, la capitolul 51.01 „Autorități și acțiuni externe”, titlul „Cheltuieli de personal”, cu suma de 2.000 mii lei, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Curții de Conturi pe anul 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Curții de Conturi,
Nicolae Văcăroiu
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009—2013/2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 247/2008

Văzând Referatul de aprobare nr. 80.116 din 9 octombrie 2013 al Direcției generale politici agricole și strategii, ținând cont de prevederile:

— Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP), cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009—2013/2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 247/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 8 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La punctul 4.1, litera ș) va avea următorul cuprins:**

„ș) adeverință emisă de către o formă asociativă din filiera vitivinicolă legal constituită din care să rezulte faptul că beneficiarul este membru al:

— unui grup de producători, constituit conform Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea

produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005/grup de producători în sectorul vitivinicol, constituit conform legislației în vigoare;

— unei societăți cooperative agricole, constituită conform Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației, cu modificările și completările ulterioare;

— unei cooperative agricole, constituită conform Legii nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— organizațiilor interprofesionale pentru produsele agroalimentare (O.I.P.A.), pe filiera vitivinicolă;

— unor asociații de producători legal constituite pe filiera vitivinicolă.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu,

secretar de stat

București, 16 octombrie 2013.

Nr. 1.122.

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 474/2013 privind aprobarea amplasamentului și declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor situate în coridorul de expropriere al lucrării „Conductă de interconectare a Sistemului național de transport gaze naturale din România cu Sistemul de transport gaze naturale din Republica Moldova pe direcția Iași (România)—Ungheni (Republica Moldova)”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 15 iulie 2013, se face următoarea rectificare:

— în anexa nr. 2, la nr. crt. 5, coloana a 3-a (Identificare parcelă), în loc de: „T22 1(871/17/1/4)” se va citi: „T22 1(871/17/1/4,2,1)”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

